

ЦЕЛГУБА

Той... ми предложи да избягаме двамата, в Цариград! Обеща ми императорската корона, ако му помогна... И после... О! /закрива лице като пред някакъв ужасен спомен/

КАЛОЯН

/пуца я / А аз го бях обикнал като брат... Да не знам че съм прибрал змия в пазвата си! Затова ли му оставих такава свобода? Да! Калоян е добър! Той не му взе живота. Той го почете като висок гост в собствения си дом... Не, Н... Калоян не е добър! /изведнъж се обръща към нея и отново я улавя за ръцете/ Истината ли казвам, Целгу?

ЦЕЛГУБА

За какво да те мамя?

КАЛОЯН

Закълни се!

ЦЕЛГУБА

Казах ти, че не лъжа.

КАЛОЯН

~~ЗАКЪЛНИ СЕ В МОЩИТЕ НА СВЕТИ ИВАН~~

Закълни се в моците на свети Иларион

Ивана!

ЦЕЛГУБА

Заклевам се в моците на свети Ивана!

КАЛОЯН

Закълни се в костите на баща си и майка си!

ЦЕЛГУБА

Заклевам се в костите ... на баща ..си... и майка си.

/Калоян леко я отблъсква, тя пада на колене, прекръства се и става /

КАЛОЯН

/удря гонга, явява се страж/ Доведете ми пленника Балдуин! /царицата после втори /

излиза /Какво прави латинецът? Здрав ли е?

Втори СТРАЖ

Добре е. Вчера го посети един монах. Пътувал от Фландрия за Божи гроб.

КАЛОЯН

През тука! През Пловдив! Ала няма вече да намери там когото търси!

Под земята преровете, но ми доведете този монах! Пратете гонци по всички друмове към юг! /страхът изтичва навън / Значи така! От